

- 3) Zarzut trzeci nieważności, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia art. 107 i 296 TFUE ze względu na to, iż Komisja dopuściła się błędu, a w każdym razie — nie uzasadniła odpowiednio powodów, dla których podmioty takie jak skarżąca (inwestujące w AIE w drodze transakcji objętych decyzją) zostały uznane za jedynych i ostatecznych beneficjentów kwestionowanych środków.
- 4) Zarzut czwarty, również podniesiony tytułem ewentualnym, a dotyczący tego, że zawarty w art. 4 zaskarżonej decyzji nakaz odzyskania pomocy narusza ogólną zasadę pewności prawa ze względu na to, iż w bezzasadny sposób wprowadza on ograniczenie zastosowania tej zasady w czasie.
- 5) W piątym zarzucie nieważności skarżąca przedstawia powody, dla których zaskarżona decyzja narusza jej zdaniem również zasadę powierzenia kompetencji, art. 107 i 108 TFUE, art. 14 rozporządzenia Rady nr 659/1999 oraz art. 19 Karty praw podstawowych UE ze względu na to, iż Komisja wydała w niej rozstrzygnięcie w przedmiocie ważności postanowień zawartych w prywatnoprawnych umowach między inwestorami i innymi podmiotami prywatnymi.

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Unicaja Banco przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-702/13)

(2014/C 52/89)

Język postępowania: hiszpański

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Asociación Española de Banca przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-701/13)

(2014/C 52/88)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación Española de Banca (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;

Strony

Strona skarżąca: Unicaja Banco, SA (Malaga, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo i A. Biondi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Liberbank przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-703/13)

(2014/C 52/90)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Liberbank, SA (Malaga, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Banco de Sabadell i Banco Gallego przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-704/13)

(2014/C 52/91)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco de Sabadell, SA (Sabadell, Hiszpania); i Banco Gallego, SA (Santiago de Compostela, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Catalunya Banc przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-705/13)

(2014/C 52/92)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Catalunya Banc, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska